

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010271
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618010271.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému P. E. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/46/2018 zo dňa 20. 3. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 20. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. E..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/46/2018 zo dňa 20. 3. 2019 uznal obžalovaného P. E. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 25. júla 2017 o 09:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Subaru Legacy evidenčného čísla SN 086 AT po ceste I/18 v smere od benzínového čerpadla v meste Spišské Podhradie na obec Nemešany, okres Levoča, kde v blízkosti križovatky ciest I/18 a III/3220 bol v súlade s § 23 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov zastavovaný hliadkou OO PZ Spišské Podhradie, avšak v rozpore s § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov pokyn na zastavenie vozidla nerešpektoval, s vozidlom v jazde pokračoval na obec Nemešany, kde z cesty I/18 odbočil na komunikáciu vedúcu k objektu turistickej ubytovne Sivá Brada, kde následne s vozidlom zastavil, pričom v čase okolo 09.18 hod. sa na výzvu v zmysle § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov hliadky OO PZ Spišské Podhradie, ktorá vodiča s vozidlom prenasledovala, odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky vykonávaného dychovou skúškou alebo lekársnym vyšetrením odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu.

Súd mu za to uložil podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona peňažný trest vo výške 500 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie do viny a trestu priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 20. 3. 2019. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny a nezákonný, nakoľko absentuje obligatórny znak trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Uviedol, že po cca 18 minútach, odkedy obžalovaný viedol motorové vozidlo a počas ktorých sa nachádzal vo svojom obydli v prítomnosti svojej manželky a ďalších osôb, kde obžalovaný požil alkohol, prišla policajná hliadka, ktorá vyzvala

obžalovaného na dychovú skúšku, čo obžalovaný odmietol, pretože podľa jeho názoru na to nebol povinný. Podľa jeho názoru neobstojí ani tvrdenie súdu prvého stupňa, že sa skryl v obydlí pred policajnou hliadkou, ktorá ho prenasledovala. Poukázal na výpovede E. a T. a podľa jeho názoru je nelogické, aby sa obžalovaný neskryl opäť, keď prišla policajná hliadka k penziónu. Ďalej uviedol, že ako vyplýva z dôkazu - záznamu z policajnej kamery umiestnenej vo vozidle policajnej hliadky (SOITRON), policajná hliadka mala od okamihu, kedy sa pokúsila zastaviť obžalovaného až po príchod k objektu Sivá Brada, vozidlo obžalovaného celý čas vo viditeľnom dosahu. Z kamerového záznamu je jasne viditeľné, že obžalovaný vozidlo nezrýchľoval a vošiel na pozemok penziónu. Tento kamerový záznam bol však náhodne vymazaný príslušníkmi policajného zboru, ktorý sa ho snažili stiahnuť na nosič informácií (USB). S ohľadom na uvedené je preto podľa jeho názoru zrejmé, že existujú pochybnosti o vine obžalovaného a preto mal súd prvého stupňa postupovať podľa zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného a obžalovaného oslobodiť. V súlade s vykonaným dokazovaním je podľa názoru obžalovaného zrejmé, že policajná hliadka obžalovaného nielenže nesprávne poučila, ale aj nútila obžalovaného podrobiť sa dychovej skúške za okolností, ktoré však v rozpore so zákonom bezpochyby sú. V čase, keď obžalovaný mal odmietnuť vyšetrovanie dychovej skúšky nevykonával žiadnu činnosť, ktorá by mohla ohroziť život, zdravie seba alebo iným osobám alebo poškodiť majetok, obžalovaný taktiež nespôsobil seba alebo inému ujmu na zdraví. Príslušníci policajnej hliadky nemali zákonné právo vyzvať obžalovaného na vykonanie dychovej skúšky a preto odmietnutie vykonania dychovej skúšky obžalovaným bolo legitímne.

S ohľadom na všetky uvedené okolnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Po preskúmaní veci na podklade podaného odvolania krajský súd zistil a konštatuje, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy zákonným spôsobom a vykonané dôkazy v odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a logicky vyhodnotil a aj podľa názoru krajského súdu dospel k správny, skutkový a právny záverom, ktoré podrobne odôvodnil na č.1. 7 napadnutého rozsudku.

Z vykonaného dokazovania tak, ako na to podrobne poukázal okresný súd bolo preukázané, že obžalovaný motorové vozidlo riadil, čo sám obžalovaný priznal a táto zistená skutočnosť bola v súlade s výpoveďou členov policajnej hliadky a príslušných kamerových záznamov, ktoré dokumentovali jeho jazdu a zaznamenávali aj jednotlivé časové údaje.

Tak, ako na to správne a zákonne poukázal okresný súd, z týchto vykonaných dôkazov bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná skutočnosť, že obžalovaný viedol motorové vozidlo a bola preukázaná aj poloha hliadkujúcich policajtov na ceste I/18 v blízkosti križovatky s cestou III/3220.

Podľa názoru krajského súdu tak, ako na to podrobne poukázal okresný súd v napadnutom rozsudku, bola preukázaná aj skutočnosť, že policajná hliadka zastavovala motorové vozidlo, ktoré riadil obžalovaný a bola tak podľa názoru krajského súdu preukázaná skutočnosť, že obžalovaný nerešpektoval pokyn policajta C. D. na zastavenie, pričom policajt, aj podľa názoru krajského súdu zastavenie motorového vozidla vykonával v súlade s ustanovením § 23 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

V zmysle tohto zákonného ustanovenia policajt pri plnení úloh je oprávnený dávať pokyny na zastavenie dopravného prostriedku, zakázať jazdu na nevyhnutný potrebný čas alebo prikázať smer dopravného prostriedku a v priamej nadväznosti na túto zákonom určenú právomoc policajta vodič motorového vozidla a konkrétne obžalovaný bol povinný v zmysle § 3 ods. 2 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a strpieť výkon jeho oprávnení.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil vyslovený právny názor okresného súdu, že policajná hliadka konala úplne v súlade so zákonom a to konkrétne § 23 ods. 1 zák. č. 171/93 Z. z. a obžalovaný bol povinný vozidlo zastaviť. Aj následné konanie príslušníkov PZ SR, ktoré podrobne rozobral okresný súd v napadnutom rozsudku a na ktoré krajský súd poukazuje, bolo vykonané v súlade so zákonom a v konečnom dôsledku, aj keď príslušníci PZ zistili ex offo lustráciu vodiča a následne ho vyzvali na podrobenie sa dychovej skúšky, konali taktiež v súlade so zákonom.

Tento svoj právny názor okresný súd náležitým spôsobom a veľmi podrobne rozviedol aplikáciou ustanovenia § 69 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, z ktorého kogentne vyplýva, že policajt je oprávnený vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia aj podľa názoru krajského súdu vyplýva zákonná možnosť a aj oprávnenie policajta vyzvať vodiča na podrobenie sa dychovej skúške alebo odberu krvi aj po tom, keď zistia vodiča motorového vozidla, ktorý nerešpektoval výzvu na zastavenie a aj keď síce uplynie nejaká doba, ktorú policajti potrebovali, či už na dolapenie vodiča motorového vozidla, ktorý nezastavil motorové vozidlo alebo dobu, po ktorú ho tzv. prenasledovali a pod.

Výkladom tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru v súlade s právnym názorom okresného súdu, že výzva policajtov na podrobenie sa dychovej skúške, ako aj odberu krvi tak, ako v konkrétnom prípade po zákonom vypátraní obžalovaného, ktorý sa už nachádzal v objekte turistickej ubytovne Sivá brada bola oprávnená a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, ktoré krajský súd v zhodnom právnom názore s okresným súdom rozviedol.

Z týchto dôvodov preto krajský súd vyhodnotil obhajobnú námietku podanú v odvolaní o tzv. bezprávnosti výzvy na vykonanie dychovej skúšky za právne irelevantnú a účelovú, v snahe vyviníť sa zo spáchaného skutku.

Správny a zákonný je preto právny názor okresného súdu, že obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pretože aj podľa názoru krajského súdu odmietol sa podrobiť dychovej skúške a odberu krvi za účelom zistenia alkoholu alebo inej návykovej látky.

V podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu v zmysle platnej judikatúry Ústavného súdu SR poukazuje na veľmi podrobné zdôvodnenie viny obžalovaného zo strany okresného súdu.

Na podklade podaného odvolania krajský súd preskúmal aj výroky o uložených trestoch a ani pri ukladaní peňažného trestu, ako aj trestu zákazu činnosti vo výmere 24 mesiacov nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu.

Okresný súd pri ukladaní ako peňažného trestu a najmä trestu zákazu činnosti vychádzal z ustanovenia § 31 Tr. zák. a § 34 Tr. zák., ktoré podrobne zdôvodnil v napadnutom rozsudku, pričom sa veľmi podrobne a dôsledne zaoberal a vyhodnotil osobu obžalovaného a správne poukázal na predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 3T/79/2006 zo dňa 16. 1. 2008.

Z rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi 3T/79/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. 9. 2008 sp. zn. 4To/27/2008 vyplýva, že obžalovanému bol týmto rozsudkom uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou jedného roka, ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní dvoch rokov, pričom bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý vykonal 15. 7. 2010.

Z takto vyhodnotenej osoby obžalovaného, aj ako vodiča motorového vozidla, aj krajský súd dospel k záveru, že uložený peňažný trest vo výške 500 eur v spojitosti s uloženým trestom zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 mesiacov je postačujúci a splní účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie sledovaný Trestným zákonom.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.